

Publicerad 2004-08-23 10:33 av Noel

Inte än på länge

Jag virar in mig i svart och
gömmar mig från dödens kyla.
Trots mörkret känner jag värmen.
Utan värmen hade jag varit som
de stackars satar som förlorat sin.
Varit isen i vår skapares paraplydrink.

I mitt kamouflage ser jag de förfrusna.
De som blåst ut sitt ljus.
Jag ser deras tomma blickar.
Jag ser deras andedräkt frysa till is
när de tömmer sina frustrerade lungor.

Förvirrade
Livrädda

Vem kan förbereda sig på nåt sånt ?

Men mitt i detta kalla helvete vandrar
det varmaste väsen.
I mellanåt stannar hon till

iaktar
gråter

Hon kysser de som kommer i hennes väg.
Det förgör dem.

Denna dödens ängel är det sista
men det vackraste, underbaraste
vi någon gång kommer få möta.

Men inte än
inte än
inte än på länge

Jag slänger av mig täcket och
höjer elementen 1 grad till.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Noel med Poeter.se id #979 innehar upphovsrätten